

V. Tu es sacerdos in ætérnum. *R.* Secundum ordinem Melchisedech.

AD NONAM.

Añã. Serve bone.

Capitulum. Eccli. xlv. c

Fungi sacerdotio, et habere laudem in nómine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacerdos, * In ætérnum. Tu es. *V.* Secundum ordinem Melchisedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Añã ut in Laudibus. [82]
Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2] et loco ultimi

Psalmus cxxvj.

Memento Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, *

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam lo-

cum Dómino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdotes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedicám : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdotes ejus induam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. Illuc producam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificatió mea.

Añã. Serve bone et fidelis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. xlv. c

Cce sacerdos magnus, qui in diebus suis plácuít Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Dómini, coléntes Quem pie laudant pópuli per orbem : Hac die lætus méruit beátas

Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio Sanctorum litteræ m. t. v. (mutatur tertius Versus) dicatur.

Hac die lætus méruit suprémos

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec húmanos animávit auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacúere, membra

Víribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas ;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super cœli sólio corúscans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añã. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Añã dicitur ad Magnificat in ij. Vesp. pro solis summis Pontificibus.

Añā. Dum esset summus Póntifex, * terrēna non méruit, sed ad cœlestia regna gloriósius migrávit.

Pro Doctoribus, Añā. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beate **N.** divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO j.

Cap. xlv.

Audémus viros gloriósos, et párentes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitatem Prophétarum, et imperántes in præsentí pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua re-

quiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

LECTIO ij.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióne gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo iurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

LECTIO iij.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum permanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatióne et generatióne. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum nuntiet Ecclésia.

R. Jurávit Dñus. [75]

II. ALLÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE ET
CONFESSORE.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi. **Ex Homilia lix.**
de S. Eusebio, ij.

LECTIO iij.

Eátí patris **N.** mérita jam in tuto pósito securi magnificémus : qui gubernáculum fidei viriliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cœ-

lestibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiū infatigabiliter tenuit, donec ad victóriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste conflictus?

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

LECTIO ii.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœlestium mandatórum, pretiósium infúdit áuditum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitate curávit?

R. Pósi adjuatórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :
* Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Quantos per longam incuriam peccáti labe resolutos, et quadam lepræ contagione perfusos, castigatióibus et exhortatióibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in corpore jam defúctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatió-nem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit : ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

R. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxiv. d

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vigiláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xxvj.

Tignorántiam illam diéi ómnibus tácti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem : ut ea incuriósus nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfodiát. Parátos ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdi-nem suspénsæ expectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vij. Cap. xxvij.

Quisnam est fidéls servus et prudens, quem constituit Dóminus super

famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur : speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Episcopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudentem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infirma confirmet, disrúpta consólidet, depraváta convertat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur : glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidéls, et villicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituetur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in máribus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur

a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Lectio ij.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humanæ salutis exténditur, advérsus conservos insoléscet, et sæculi malis vitiosis se tradet, præsentium tantum curam in cultu ventris exércens : desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spondérat, dívidet, portiónemque ejus cum hypocritis in pœnæ æternitáte constituet : quia adventum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præsentibus studúerit, quia vita Génitum víxerit, quia desperatióne judicii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum. 20.

Pro Doctoribus.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Añá. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte **N.** divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum **N.** místrum tribuísti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xxxix.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquireret sapiens, et in Prophétis vacabit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta pro-verbiórum exquiret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienígenárum géntium pertransiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℞. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **℣.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse diriget consílium ejus, et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice, ℞. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crescere in plebem suam. **℣.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice, ℞. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit

in ætérnum ante Dóminum. **℣.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio iij.

IPse palam fáciét disciplínam doctríne suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice, ℞. Jurávit Dóminus. [75]

Pro Doctore non Pontifice, ℞. Iste cognóvit. [102]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iij. Lib. 9. cap. vj.

QUI post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Quisubdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et repressa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium

sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice, ℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice, ℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **℣.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

NEC immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expressi sunt, qui ad statum universális

Ecclésiæ quasi in cœli faci-
ciem deducti, super arén-
tem terram húmáni pecto-
ris sanctæ prædicatiónis
imbres fuderunt. Si enim
prædicatiónis sermo plú-
via non esset, Móyses mí-
nime dixisset : Exspecté-
tur sicut plúvia elóquium
meum : et nequáquam per
Isaíam Véritas diceret :
Mandábo núbibus meis,
ne pluant super eam im-
brem : atque hoc, quod
paulo ante protúlimus :
Quamóbrem prohibítæ
sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice,
℞. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea :
* Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ℞. Inveni Da-
vid servum meum, óleo
sancto meo unxi eum. —
Manus.

**Pro Doctore non Ponti-
fice,** ℞. Amávit eum Dó-
minus, et ornávit eum :
stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradisi
coronávit eum. ℞. Induit
eum Dóminus lorícam fí-
dei, et ornávit eum. —
Et ad portas.

Lectio vij.

DUM ergo Hyades cum
plúviis véniunt, ad
cœli spátia altióra sol

dúctur : quia apparente
Doctórum sciéntia, dum
mens nostra imbre prædi-
catiónis infúnditur, fidei
calor augétur. Et perfúsa
terra ad fructum próficit,
cum lumen ætheris igné-
scit : quia ubérius frugem
boni óperis réddimus, dum
per sacrae eruditiónis flam-
mam in corde clárius ar-
démus. Dumque per eos
diébus síngulis magis ma-
gisque sciéntia cœlestis
osténditur, quasi intérni
nobis lúminis vernum
tempus aperítur : ut no-
vus sol nostris méntibus
rúilet, et eórum verbis
nobis cónnitus, seípso quo-
tidie clárior micet. Urgén-
te étenim mundi fine, su-
pérna sciéntia próficit, et
lárgius cum témpore ex-
créscit.

Pro Doctore Pontifice,
℞. Iste est. [78]

**Pro Doctore non Ponti-
fice,** ℞. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanúerit, in quo sa-
liétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

**Libro 1. de Serm. Domini
in monte, cap. vj. tom. 4.**

Sténdit Dóminus,
fátuos esse judi-
candos, qui tem-

porálium bonórum vel có-
piam sectántes, vel inó-
piam metuéntes, amíttunt
æténa, quæ nec dari pos-
sunt ab homínibus, nec
auférri. Itaque si sal infa-
tuátum fúerit, in quo saliétur?
Id est, si vos, per quos
condiéndi sunt quodám-
modo pópuli, metu per-
secutiónum temporálium
amiséritis regna cœlórum;
qui erunt hómines, per
quos a vobis error auferátur,
cum vos elégerit
Deus, per quos errórem
áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice,
℞. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum : stolam
glóriæ induit eum, * Et ad
portas paradisi coronávit
eum. ℞. Induit eum Dó-
minus lorícam fidei, et or-
návit eum. — Et ad.

**Pro Doctore non Ponti-
fice,** ℞. Iste est qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et de omni
corde suo laudávit Dómi-
num : * Ipse intercédât
pro peccátis ómnium po-

pulórum. ℞. Ecce homo
sine queréla, verus Dei
cultor, ábstinens se ab
omni ópere malo, et pér-
manens in innocéntia sua.
— Ipse.

Lectio viij.

ERgo ad nihilum valet
sal infatuátum, nisi
ut mittátur foras, et calcé-
tur ab homínibus. Non íta-
que calcátur ab homíni-
bus, qui pátitur persecu-
tióne : sed qui persecu-
tióne timéndo infatuá-
tur. Calcári enim non
potest nisi inférior : sed
inférior non est, qui quam-
vis corpore multa in terra
sustíneat, corde tamen
fixus in cœlo est.

℞. In médio Ecclésiæ
apérui os ejus, * Et implé-
vit eum Dóminus spiritu
sapiéntiæ et intelléctus.
℞. Jucunditátem et exsul-
tatióne thesaurizávit
super eum. — Et. Glória
Patri. Et.

Lectio ix.

VOS estis lumen mun-
di. Quomodo dixit
supérius sal terræ, sic nunc
dicit lumen mundi. Nam
neque supérius ista terra
accipiéndam est, quam pédi-
bus corpóreis calcámus :
sed hómines, qui in terra
hábitant, vel étiam pec-

catóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem pósita : id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum. 20.

II. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. iv.

OS estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitor, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ

nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsius salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice, R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. *V.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad.

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminus : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. *V.* Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio vij.

HIC igitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœlestium prædica-

tóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. *T* Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritus sapiéntiæ et intelléctus. *V.* Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

SED natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánerit : ideo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditá sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projecti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salierint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus. 20.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi. *Homil. xv. in Matth. sub medium.*

ATténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit quam necessário ista præcipiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo víta, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittebam Prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis criminibus opprèssum.

Pro Doctore Pontifice, R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. *V.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad.

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste est qui ante

Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam : et idcirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem praecellosos hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, et persecutionem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. *V.* Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit eum. Gloria Patri. Et implevit eum.

Lectio ix.

NE igitur putetis, inquit, ad levia vos ducendos esse certamina, neque exiguarum rerum vobis ineundam esse rationem, Vos estis sal terrae. Quid igitur? Ipsae putrefacta medicati sunt? Nequaquam : neque enim fieri potest, ut ea quae jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed anterenovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est : ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curae est ac laboris.

Te Deum laudamus. 20.

Commune Confessoris non Pontificis.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

Domine quinque talenta * tradidisti mihi : ecce alia quinque superlucratum sum.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [2]

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xxxj.

Beatus vir, qui inventus est sine macula : et qui post aurum non abiit, nec

speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, colentes Quem pie laudant populi per orbem : Hac die laetus meruit beatas

Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur.

Hac die laetus meruit supremos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus, Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit aurae

Spiritus artus.

Cujus ob praestans meritum frequenter, Aegra quae passim jacuere, membra